

Věc C-797/19

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

24. října 2019

Předkládající soud:

Bundesfinanzhof (Německo)

Datum předkládacího rozhodnutí:

13. března 2019

Žalobkyně a navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“:

B-GmbH

Žalovaný a odpůrce v řízení o opravném prostředku „Revision“:

Finanzamt D (finanční úřad v D., Německo)

Předmět původního řízení

Skryté rozdělování zisku u společnosti s ručením omezeným, jejímž jediným společníkem je obec – Nedodržení zásady, že skryté rozdělování zisku musí být v podrozvaze opět připočteno k příjmu společnosti – Otázka, zda tato okolnost představuje státní podporu

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Výklad unijního práva, článek 267 SFEU

Předběžná otázka

Musí být čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie vykládán v tom smyslu, že se jedná o státní podporu spadající do působnosti tohoto ustanovení, pokud se podle právních předpisů členského státu (trvalé) ztráty kapitálové společnosti z hospodářské činnosti, která je provozována bez úplaty pokrývající náklady, musí sice v zásadě považovat za skryté rozdělování zisku a nesmí proto

snižovat zisk kapitálové společnosti, avšak v případě kapitálových společností, u kterých většina hlasovacích práv přímo či nepřímo náleží právnickým osobám veřejného práva, nelze tyto právní následky uplatňovat u trvale ztrátové obchodní činnosti, pokud jsou vykonávány z důvodů, které mají svůj původ v dopravní politice, politice v oblasti životního prostředí nebo sociální, kulturní, vzdělávací nebo zdravotní politice?

Uváděná ustanovení právních předpisů Společenství

Článek 107 a 108 SFEU

Uváděná vnitrostátní ustanovení

Körperschaftsteuergesetz (zákon o korporační dani, dále jen „KStG“) ve znění Jahressteuergesetz 2009 (daňový zákon pro rok 2009), § 4 odst. 6, § 8 odst. 3 druhá věta, odst. 7 první věta bod 2 a druhá věta, odst. 9, § 34 odst. 6

Stručný popis skutkového stavu a řízení

- 1 Žalobkyně a navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“ je společnost s ručením omezeným, která obyvatelstvu, obchodníkům, průmyslovým a zemědělským podnikům, jakož i veřejnoprávním subjektům dodává paliva, vodu, jakož i telekomunikační služby. Dále provozuje a zajišťuje správu mimo jiné i bazénů. Žalobkyni ze 100 % vlastní město A. V případě žalobkyně se tak jedná o vlastní společnost obce, takzvanou *Eingengesellschaft* (dále jen „vlastní společnost“).
- 2 V roce 1998 žalobkyně od města A převzala plaveckou halu. Poté, co správou dané plavecké haly nejprve pověřila svou 100% dceřinou společností a tato dceřiná společnost začátkem roku 2002 přestala vykonávat činnosti související s provozováním uvedené plavecké haly, provozovala žalobkyně ve sporných letech (2002 a 2003) dotčenou plaveckou halu opět sama. Provozování dotčené plavecké haly ve sporných letech 2002 a 2003 skončilo ztrátou.
- 3 V rámci daňové kontroly, provedené u žalobkyně, dospěl kontrolor k názoru, že ztráty z provozování dotčené plavecké haly formou vlastního provozování (*Eigenbetrieb*) je třeba považovat za skryté rozdělování zisku (dále jen „SRZ“). Žalovaný a odpůrce v řízení o opravném prostředku „Revision“ se sice se závěry kontrolora v zásadě ztotožnil, výše uvedené ztráty však neposoudil jako SRZ, nýbrž jako neodpočitatelné provozní náklady a dne 15. prosince 2011 vydal příslušné daňové výměry.
- 4 Opravné prostředky podané proti těmto výměrům byly z větší části neúspěšné. Ztráty z provozování plavecké haly formou vlastního provozování byly v rozhodnutí o opravném prostředku ze dne 30. dubna 2013 ve výši [...] eur (rok

2002) a [...] eur (rok 2003) zohledněny jako neodpočitatelné provozní náklady. Žalobu, která byla následně podána, Finanzgericht Mecklenburg-Vorpommern (finanční soud pro spolkovou zemi Meklenbursko-Přední Pomořansko, Německo, dále jen „FG“) rozsudkem ze dne 22. června 2016 zamítl jako neopodstatněnou. FG však ztráty, které byly vykázány ve sporných letech, posoudil jako SRZ uskutečněné ve prospěch společníka žalobkyně, města A.

- 5 Proti tomuto rozhodnutí směřuje opravný prostředek „Revision“, podaný žalobkyní, kterým žalobkyně namítá porušení hmotného práva.

Stručné shrnutí odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 6 Společnosti mohou své příjmy rozdělovat otevřeně v souladu s právem obchodních společností, nebo skrytou formou. Skryté rozdělení příjmů se označuje jako SRZ. Takové skryté výplaty nesmí snižovat zisk a podle § 8 odst. 3 druhé věty KStG musí být v podrozvaze (opět) připočteny k příjmům společnosti. Právní institut SRZ slouží k zamezení snížení příjmů právnické osoby zapříčiněnému vztahem ke společnosti, a tedy nikoli provozními důvody. Ustanovení § 8 odst. 3 druhé věty KStG přitom upravuje pouze právní následky, nikoli ale znaky SRZ. Tyto znaky byly rozvinuty judikaturou Bundesfinanzhof (Spolkový finanční dvůr, Německo, dále jen „BFH“).
- 7 Podle judikatury BFH se SRZ ve smyslu § 8 odst. 3 druhé věty KStG v případě kapitálových společností rozumí zmenšení majetku, které je zapříčiněno vztahem ke společnosti. U převážné většiny rozhodnutých případů judikatura dospěla k závěru, že pokud kapitálová společnost svému společníkovi poskytne majetkový prospěch, který by v případě, že by jednala s péčí řádného a svědomitého hospodáře, neposkytla osobě, která není jejím společníkem, jedná se o zapříčinění vztahem ke společnosti.
- 8 BFH mj. rozhodl, že se o SRZ může jednat rovněž tehdy, pokud kapitálová společnost bez náležité úhrady uskutečňuje transakce, které jsou v soukromém zájmu jejích společníků a u samotné společnosti vedou ke ztrátě.
- 9 Za účelem lepšího pochopení daného případu předkládající soud rovněž objasňuje formy hospodářské činnosti obcí a jejich možnosti slučovat ziskové a ztrátové podniky. Hospodářská činnost obcí se zpravidla uskutečňuje ve dvou organizačních formách. Zprvce mohou právnické osoby veřejného práva hospodářskou činnost vyvíjet prostřednictvím jednotlivých takzvaných „Betriebe gewerblicher Art“ (obchodní závody, dále jen „BgA“). Za daňový subjekt je přitom sice považována daná právnická osoba veřejného práva, výše zisku se však zásadně zjišťuje odděleně pro její jednotlivé BgA. Zadruhé mohou právnické osoby veřejného práva pro účely své hospodářské činnosti použít právní formu kapitálové společnosti. Tyto kapitálové společnosti jsou označovány jako takzvané „vlastní společnosti“.

- 10 Otázka, do jaké míry je u BgA na jedné straně a u vlastních společností na druhé straně pro účely stanovení zisku možné slučování několika samostatných závodů – zejména slučování výnosných závodů se ztrátovými – do daňových jednotek, nebyla před účinností daňového zákona pro rok 2009 upravena zákonem, byla ale mnohokrát předmětem soudních rozhodnutí.
- 11 Co se týče otázky výpočtu a zdanění zisku, u BgA se zásadně provádí odděleně pro každý závod. Zdanitelný zisk jednoho BgA tedy nelze za účelem snížení daňového zatížení započíst proti ztrátám jiného BgA. Judikatura a finanční správa ale rozvinuly a uplatňovaly takzvané „zásady slučování“, na jejichž základě bylo ve výjimečných případech daňově uznáno organizační sloučení několika závodů stejného druhu, jakož i několika určitých závodů poskytujících veřejné služby (elektřinu, vodu, plyn nebo teplo), jakož i závodů poskytujících veřejné služby a dopravních podniků do jediného BgA, protože činnosti, které jsou v nich prováděny, jsou podřízeny téže myšlence, a to zásobování obyvatelstva. Tyto „zásady slučování“ byly pro BgA normativně upraveny daňovým zákonem pro rok 2009.
- 12 Otázka, podle jakých zásad bylo v rámci vlastních společností s právní formou kapitálové společnosti možno sdružovat vícero různých oblastí činnosti právnické osoby veřejného práva, zaměřených na dosahování zisku, nebyla v době před daňovým zákonem pro rok 2009 judikaturou a daňovou správou posuzována jednotně.
- 13 Daňovým zákonem pro rok 2009, kterým byl novelizován KStG, zákonodárce poprvé vytvořil zákonná pravidla týkající se daňového režimu trvale ztrátových závodů v rámci BgA a vlastních společností zřizovaných právnickými osobami veřejného práva. Na základě úpravy obsažené v § 8 odst. 7 první větě bodě 2 nového znění KStG v oblasti vlastních společností nelze u kapitálových společností, u nichž většina hlasovacích práv přímo či nepřímo náleží právnickým osobám veřejného práva, a ztráty z trvale ztrátových obchodních činností prokazatelně nesou výlučně tito společníci, uplatňovat právní následky SRZ již proto, že vykonávají takovouto trvale ztrátovou obchodní činnost. Podle § 8 odst. 7 druhé věty nového znění KStG se o trvale ztrátovou obchodní činnost jedná v případě, že hospodářská činnost je z důvodů, které mají svůj původ v dopravní politice, politice v oblasti životního prostředí nebo sociální, kulturní, vzdělávací nebo zdravotní politice, provozována bez úplaty, pokrývající její náklady. Ustanovení § 34 odst. 6 čtvrté věty nového znění KStG stanoví, že se nová úprava použije již na období před rokem 2009. Tato úprava tak byla prohlášena za použitelnou rovněž pro roky 2002 a 2003, o které se jedná v projednávané věci.
- 14 Mimoto byla do § 8 odst. 9 nového znění KStG vložena komplexní úprava týkající se vlastních společností, která má zajistit, že zvýhodněné ztráty z trvale ztrátových obchodních činností nebudou započítávány proti ziskům z takových odvětví činnosti, která nelze považovat za „slučitelná“ s trvale ztrátovými obchodními činnostmi. Ve výsledku tak má být u vlastních společností vytvořen stav odpovídající zásadám slučování, které jsou v § 4 odst. 6 nového znění KStG

upraveny pro BgA. Úpravě obsažené v § 8 odst. 9 nového znění KStG však – na rozdíl od ustanovení uvedených v § 8 odst. 7 nového znění KStG – zákonodárce nepřiznal zpětnou účinnost působící do minulosti, nýbrž stanovil její použití až od roku 2009 (§ 34 odst. 6 devátá věta nového znění KStG).

Posouzení případu z hlediska vnitrostátního práva:

- 15 V případě ztrát, které žalobkyně vykazala ve sporných letech, se v plném rozsahu jedná o SRZ ve prospěch města A jakožto jejího jediného společníka, které zvyšují příjmy žalobkyně. Zapříčinění vztahem ke společnosti plyne z okolnosti, že řádný a svědomitý hospodář by se nezřekl možnosti požadovat po společníkovi odpovídající náhradu ztrát. Řádný a svědomitý hospodář by nebyl ochoten poskytovat plnění, která jsou sama o sobě povinností jediného společníka, a trvale za ně nést ztrátu.
- 16 Provedení opravy SRZ v podrozvaze však brání novela § 8 odst. 7 první věty bodu 2 ve spojení s § 8 odst. 7 druhou větou nového znění KStG, provedená daňovým zákonem pro rok 2009, podle které u kapitálových společnostech, u kterých většina hlasovacích práv přímo či nepřímo náleží právnickým osobám veřejného práva a ztráty z trvale ztrátových obchodních činností prokazatelně nesou výlučně tito společníci, nelze uplatňovat právní následky SRZ již proto, že vykonávají takovouto trvale ztrátovou obchodní činnost. Podmínky stanovené v § 8 odst. 7 první větě bodu 2 ve spojení s § 8 odst. 7 druhou větou nového znění KStG jsou v projednávaném případě splněny.
- 17 Za použití § 8 odst. 7 první věty bodu 2 ve spojení s § 8 odst. 7 druhou větou nového znění KStG lze ztráty z provozování plavecké haly započíst proti výsledkům jiných oblastí provozní činnosti žalobkyně (dodávky energií a vody atd.). Žalobkyně tedy má ve výsledku možnost započíst ztráty z provozování plavecké haly proti jiným provozům žalobkyně (dodávky energií a vody atd.) a odpovídajícím způsobem tak ve sporných letech snížit své zisky a tím i své zatížení daní z příjmů právnických osob.

Posouzení podle unijního práva:

- 18 Je třeba objasnit, zda toto daňové zvýhodnění podle § 8 odst. 7 první věty bodu 2 ve spojení s § 8 odst. 7 druhou větou nového znění KStG představuje státní podporu, která spadá do působnosti čl. 107 odst. 1 SFEU a podléhá tudíž zákazu provádění podle čl. 108 odst. 3 SFEU, protože bylo zavedeno bez ohledu na předběžné přezkumné řízení stanovené v čl. 108 odst. 3 SFEU.
- 19 Tato otázka je pro rozhodnutí projednávaného případu zásadní. Pokud by se v případě ustanovení § 8 odst. 7 nového znění KStG jednalo o podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, nebylo by podle čl. 108 odst. 3 třetí věty SFEU možné dané ustanovení uplatňovat až do vydání rozhodnutí Komise o slučitelnosti dotčeného daňového zvýhodnění s vnitřním trhem. Řízení o opravném prostředku „Revision“ by až do vydání rozhodnutí Komise muselo být přerušeno. Naopak pokud by

daňové zvýhodnění podle § 8 odst. 7 nového znění KStG nebylo nedovolenou podporou, bylo by nutno zrušit rozhodnutí FG a vyhovět žalobě. Opravný prostředek „Revision“ podaný žalobkyní by byl opodstatněný. Žalobkyně by na dotčené daňové zvýhodnění mohla vznést nárok.

- 20 Podle názoru předkládajícího soudu se v projednávaném případě jedná o státní podporu. K této otázce předkládající soud uvádí následující.
- 21 Podle ustálené judikatury SDEU se pro kvalifikaci vnitrostátního opatření jako „státní podpory“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU vyžaduje, aby byly splněny všechny níže uvedené podmínky (viz rozsudek ze dne 19. prosince 2018, A-Brauerei, C-374/17, EU:C:2018:1024, bod 19).
- 22 Zaprvé se musí jednat o státní zásah nebo zásah ze státních prostředků, který může v jakékoli formě přímo nebo nepřímo zvýhodňovat podniky nebo který musí být považován za hospodářské zvýhodnění, které by podnik-příjemce za obvyklých tržních podmínek nezískal (rozsudek ze dne 9. října 2014, Ministerio de Defensa a Navantia, C-522/13, EU:C:2014:2262, bod 21).
- 23 Takovým zvýhodněním je daňové zvýhodnění podle § 8 odst. 7 první věty bodu 2 ve spojení s § 8 odst. 7 druhou větou nového znění KStG. Podle ustálené judikatury Soudního dvora pojem podpora zahrnuje nejen plnění, avšak rovněž i zásahy, které v různých formách snižují náklady, které obvykle zatěžují rozpočet podniku a které, aniž by byly dotacemi v úzkém slova smyslu, jsou stejné povahy a mají stejné účinky (viz např. rozsudek ze dne 3. března 2005, Heiser, C-172/03, EU:C:2005:130, bod 36). Tak tomu je v projednávaném případě, jelikož se žalobkyni prostřednictvím § 8 odst. 7 ve spojení s § 34 odst. 6 čtvrtou větou nového znění KStG se zpětnou účinností promíjí provádění oprav běžných provozních ztrát z provozování plavecké haly v podrozvaze.
- 24 V projednávaném případě by se o takové zvýhodnění nejednalo, pokud by bylo možno dotčený státní zásah považovat za náhradu za to, že žalobkyně provozováním plavecké haly případně (rovněž) plní povinnosti veřejné služby. Podle judikatury Soudního dvora veřejné dotace poskytnuté podnikům, které jsou výslovně pověřeny plněním povinností veřejné služby, aby kompenzovaly náklady vynaložené na plnění uvedených povinností, nespádají do působnosti čl. 107 odst. 1 SFEU (viz rozsudek ze dne 24. července 2003, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, EU:C:2003:415). Aby tomu tak bylo, musí být splněny podmínky uvedené v rozsudku Altmark Trans.
- 25 Tyto podmínky jsou předmětem zkoumání předkládajícího soudu. Podle jeho názoru však § 8 odst. 7 druhá věta nového znění KStG tyto podmínky nesplňuje. Dotčené ustanovení pouze povšechně uvádí několik obecně politických důvodů zvýhodnění trvale ztrátové obchodní činnosti. Není patrné jasné vymezení povinností veřejné služby, ani parametry, na jejichž základě se náhrada vypočte, aby se zabránilo tomu, že bude mít za následek hospodářské zvýhodnění, které podnik, kterému je poskytnuto, zvýhodní oproti konkurenčním podnikům.

- 26 Předkládající soud nadto zastává názor, že existenci zvýhodnění nemůže vyloučit ani takzvaná oborová výjimka podle čl. 106 odst. 2 SFEU. Podle čl. 106 odst. 2 SFEU může být náhrada poskytnutá podniku ze strany státu jako protiplnění za plnění povinnosti veřejné služby, za určitých podmínek slučitelná s vnitřním trhem. Navzdory rozdílům mezi zásahem, který podle takzvaného rozhodnutí Soudního dvora Altmark není podporou, a slučitelností podpor podle čl. 106 odst. 2 SFEU je nyní třeba mít za to, že právní posouzení podmínek přípustných vyrovnávacích plateb je do značné míry totožné (viz rozsudek Tribunálu ze dne 12. února 2008, BUPA a další v. Komise, T-289/03, EU:T:2008:29).
- 27 Zadruhé čl. 107 odst. 1 SFEU zakazuje podpory, které jsou způsobilé ovlivnit obchod mezi členskými státy. Konkrétně, pokud podpora poskytnutá členským státem posiluje postavení podniku vzhledem k jiným konkurenčním podnikům v obchodě uvnitř Společenství, musí být tento obchod považován za ovlivněný podporou (viz rozsudek ze dne 10. ledna 2006, Cassa di Risparmio di Firenze a další, C-222/04, EU:C:2006:8, bod 141 a citovaná judikatura). Krom toho není nezbytné, aby se zvýhodněný podnik sám o sobě podílel na obchodu uvnitř Společenství.
- 28 Tyto podmínky jsou v projednávaném případě splněny. Neprovádění oprav SRZ v podrozvaze z finančního hlediska posiluje vlastní společnosti obcí. Případným konkurentům z jiných členských států je tak značně ztížena možnost otevřít v Německu plaveckou halu podobného druhu, jako je hala, kterou provozuje žalobkyně. V této souvislosti je ale především třeba vzít v potaz, že v důsledku neprovádění oprav SRZ v podrozvaze vyvstává při stanovení příjmů společnosti možnost započíst ztráty z běžné činnosti proti ziskům z dalších oblastí činnosti (např. dodávek energií a vody atd.). Možnost započtení ztrát tyto oblasti činnosti v každém případě finančně posiluje. V úvahu tak přichází existence případného konkurenčního postavení ve vztahu k soukromým poskytovatelům z těchto oblastí činnosti, kteří působí i za hranicemi daného regionu. Z tohoto hlediska by bylo irelevantní, pokud by se v projednávané věci v případě provozování dotčené plavecké haly popřípadě jednalo o čistě místní hospodářskou činnost.
- 29 Zatřetí musí daný zásah selektivně zvýhodňovat svého příjemce. Při posuzování selektivity musí být určeno, zda v rámci daného právního režimu může předmětné vnitrostátní opatření zvýhodňovat „určité podniky nebo určitá odvětví výroby“ vůči ostatním, které se nacházejí s ohledem na cíl sledovaný uvedeným režimem ve srovnatelné skutkové a právní situaci, a se kterými je tak odlišně zacházeno, což lze v zásadě kvalifikovat jako diskriminaci (viz rozsudky ze dne 21. prosince 2016, Komise v. World Duty Free Group a další, C-20/15 P a C-21/15 P, EU:C:2016:981, bod 54, a Komise v. Aer Lingus, C-164/15 P a C-165/15 P, EU:C:2016:990, bod 51).
- 30 Za účelem kvalifikace vnitrostátního daňového opatření jako „selektivního“ se v této souvislosti předně musí identifikovat obecný nebo „obvyklý“ daňový režim uplatňovaný v dotyčném členském státě. Dále musí být prokázáno, že se předmětné daňové opatření od uvedeného obecného režimu odchyľuje v rozsahu,

v němž zavádí rozlišování mezi hospodářskými subjekty, které se s ohledem na cíl tohoto obecného režimu nacházejí ve srovnatelné skutkové a právní situaci (rozsudek ze dne 21. prosince 2016, Komise v. World Duty Free Group a další, C-20/15 P a C-21/15 P, EU:C:2016:981, bod 57).

- 31 V projednávaném případě se ustanovení § 8 odst. 7 první věty bodu 2 ve spojení s § 8 odst. 7 druhou větou nového znění KStG v případě vlastních společností právnických osob veřejného práva odchyluje od obecných pravidel pro podrozvahové opravy SRZ podle § 8 odst. 3 druhé věty KStG, pokud tyto společnosti na základě obecně politických úvah nadále vykonávají určitou činnost, ačkoli je tato činnost trvale ztrátová. Novelizované znění § 8 odst. 7 první věty bodu 2 ve spojení s § 8 odst. 7 druhou větou nového znění KStG tak vlastních společností právnických osob veřejného práva poskytuje možnost neprovádět v podrozvaze opravy SRZ. Ve výsledku se tak těmto podnikům vytváří možnost započíst při stanovení příjmů dotčené společnosti ztráty z běžné činnosti proti ziskům z dalších oblastí činnosti. S ohledem na cíl sledovaný obecným režimem SRZ upraveným v § 8 odst. 3 druhé větě KStG, podle něhož zmenšení majetku vzniklá v důsledku vztahu ke společnosti nesmí snižovat základ daně, se všechny kapitálové společnosti coby hospodářské subjekty nacházejí ve srovnatelné skutkové a právní situaci. Jedná se tedy o případ odvětvové selektivity ve prospěch určitých podniků působících v oblasti poskytování veřejných služeb.
- 32 Začtvrté musí tento zásah narušit nebo být způsobilý narušit hospodářskou soutěž. Podle judikatury Soudního dvora není v této souvislosti třeba prokázat skutečné narušení hospodářské soutěže, ale pouze přezkoumat, zda podpora může narušit hospodářskou soutěž (viz rozsudek ze dne 10. ledna 2006, Cassa di Risparmio di Firenze a další, C-222/04, EU:C:2006:8, bod 140 a citovaná judikatura).
- 33 V projednávané věci je nutno mít za to, že § 8 odst. 7 první věta bod 2 může ve spojení s § 8 odst. 7 druhou větou nového znění KStG narušit hospodářskou soutěž. V této souvislosti je opět třeba vzít v potaz, že v důsledku neprovádění oprav SRZ v podrozvaze se při stanovení příjmů společnosti vytváří možnost započíst ztráty z běžné činnosti proti ziskům z dalších oblastí činnosti (např. z dodávek energií a vody atd.) a tím snížit daňové zatížení těchto ziskových oblastí činnosti. V úvahu tak přichází existence případného konkurenčního postavení ve vztahu k soukromým poskytovatelům z těchto oblastí činnosti, kteří působí i za hranicemi daného regionu.
- 34 Dále se podle názoru předkládajícího soudu rovněž nejedná ani o takzvanou podporu *de minimis*, která spadá do oblasti působnosti nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 (Úř. věst. 2006, L 379, s. 5). Podle tohoto nařízení finanční podpory, které za období tří let nepřesáhnou strop ve výši 200 000 eur, nepředstavují státní podpory, jelikož podstatně neovlivní hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy. Bez ohledu na to, že v projednávané věci by tato částka mohla být překročena, vyplývá z judikatury SDEU, že na vnitrostátní právní úpravu, která nestanoví žádný limit částky, kterou může nárokovat individuální podnik, se pravidlo *de minimis* stanovené příslušným

sdělením Komise již nevztahuje (viz rozsudek ze dne 3. března 2005, Heiser, C-172/03, EU:C:2005:130).

- 35 V projednávaném případě se dále podle názoru předkládajícího soudu nejedná ani o „existující“ podporu, nýbrž o „novou“ podporu ve smyslu čl. 108 odst. 3 SFEU, na kterou se vztahuje pozastavení uplatňování podle čl. 108 odst. 3 třetí věty SFEU.
- 36 Za účelem objasnění otázky, zda je názor, který v projednávaném případě zastává předkládající soud, správný a zda se skutečně jedná o státní podporu, se Soudnímu dvoru předkládá výše uvedená předběžná otázka.

PRACOVNÍ DOKUMENT